

Ηράκλειο, 1 Αυγούστου 2013

Από: Μαρίνα Ανδρονά Κοντογιαννάκη

Προς: κ. Βαρβάρα Τερζάκη Παλλήκαρη

Σήμερα πριν λίγες ώρες σας έστειλα ένα μήνυμα με τον τίτλο ηλιοβασίλεμα. Έπρεπε να είχε τον τίτλο "κουρελούδες".

Πριν αρκετό καιρό είχαμε συναντηθεί και σας είχα εκφράσει τόσο το θαυμασμό μου για το ζωντάνεμα του αργαλειού όπου πρωτοστατείτε με το πρόγραμμα Πηνελόπη Gandhi, όσο και τα συναισθήματά μου για τις αγαπημένες μου κουρελούδες.

Μου είχατε πει τότε "κάντε ένα σημείωμα και στείλτε το".

Καθυστέρησα αλλά το έκανα.

Δεν είναι δύσκολο για ένα άνθρωπο της ηλικίας μου να εκφράσει τα συναισθήματά του.

Θεωρώ πολύτιμες τις αναμνήσεις μου όποιες και αν είναι αυτές.

Οι κουρελούδες μου, με οδηγούν σε πάμπολλες αναμνήσεις.

Βλέπετε, μέσα σε αυτές, έχουν υφανθεί από τη μητέρα μου, όλα τα ρούχα της οικογένειας μου των παιδικών μου χρόνων.

Θα τα είχα ξεχάσει χωρίς αυτές.

Βλέποντας ένα φόρεμα, με παραπέμπει αμέσως τον αντίστοιχο χώρο που το φορούσα, πότε, τι σημαντικό έκανα ...

Έτσι έρχονται μπροστά μου εικόνες, τραγούδια, παιχνίδια, χρώματα και αρώματα.

Πραγματικά θα ήθελα να στήσω τον αργαλειό μου και να υφάνω κουρελούδες.

Πριν λίγο καιρό ήταν κατηγορηματικά απίθανο.

Τώρα είναι πιθανό. Η επιθυμία ξύπνησε μέσα μου όταν είδα την εκδήλωση με τους αργαλειούς στη Βασιλική του Αγ. Μάρκου.

Ελπίζω ότι δεν σας κούρασα ούτε με αυτό το μήνυμα, ούτε με το προηγούμενο που είναι μάλιστα και πολύ "βαρύ" εξαιτίας των φωτογραφιών.

Νιώθω την ανάγκη να σας ευχαριστήσω.

Μαρίνα Ανδρονά